

Łasin, dnia 22.10.2015 r.

FNP.310.1.2015

Interpretacja indywidualna

Burmistrz Miasta i Gminy Łasin działając na podstawie przepisów art. 14j § 1 § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U.2015 poz. 613 z późn. zm.);

uznaje za prawidłowe

stanowisko wskazane we wniosku złożonym przez

, dotyczące ustalenia podstawy opodatkowania budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej będących w posiadaniu wnioskodawcy

Uzasadnienie

Podatnik w dniu 31 lipca 2015 r., wystąpił do tut. organu podatkowego z zapytaniem „czy w sytuacji, w której Spółka nie dokonuje odpisów amortyzacyjnych od budowli, podstawą opodatkowania jest ich wartość rynkowa”.

Organ po dokonaniu analizy stanu faktycznego, oraz stanu prawnego odnoszącego się do przedmiotowej sprawy stwierdza, co następuje:

O problematyce dot. opodatkowania budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej stanowi art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r., o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U.2014 poz. 849). Z treści cyt. przepisu wprost wynika, że podstawą opodatkowania takich budowli jest „wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, niepominiejsza o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych – ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego”.

W sytuacji natomiast, w której spółka nie dokonuje jak również nie dokonywała odpisów amortyzacyjnych od przedmiotowych budowli to zgodnie z art. 4 ust. 5 cyt. ustawy podstawą opodatkowania stanowi wówczas „wartość rynkowa, określona przez podatnika na dzień powstania obowiązku podatkowego”.

W ocenie organu podatkowego treść w/w przepisów jest jasna i nie wymaga dodatkowej wykładni, natomiast stanowisko wnioskodawcy wyrażone we wniosku o wydanie niniejszej interpretacji, uznające, że spółka, która nie jest uprawniona do dokonywania odpisów

amortyzacyjnych i odpisów takich faktycznie nie dokonuje, powinna za podstawę opodatkowania budowli lub ich części przeznaczonych na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej przyjąć ich wartość rynkową.

Wartość ta powinna zostać określona przez samego podatnika, natomiast organ podejmuje w tym zakresie stosowne czynności weryfikacyjne podanej przez podatnika wartości.

W związku z faktem, że ustawa o podatkach i opłatach lokalnych, nie definiuje pojęcia wartości rynkowej, za pomocną powinna w tym przypadku posłużyć definicja zawarta w art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 1983 r., o podatku od spadków i darowizn (Dz.U.2015 poz. 86 z późn. zm.), która ma charakter uniwersalny (wyrok WSA w Gdańsku z dnia 8 kwietnia 2008 r., sygn.. akt I S.A./Gd 967/07).

W przypadku braku określenia wartości budowli przez podatnika, lub podania wartości nieodpowiadającej faktycznej wartości rynkowej organ ma obowiązek powołać w tym zakresie biegłego rzeczoznawcę majątkowego, który określi tą wartość.

Na niniejszą interpretację przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację do usunięcia naruszenia prawa. Wezwanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu interpretacji. Termin do wniesienia skargi wynosi 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa a w przypadku nie udzielenia odpowiedzi – 60 dni od dnia wezwania do usunięcia naruszenia prawa.